

bedre. For det første ere Toldafgifterne i det løbende Finansaar i en ikke ringe Stigning. I de to foregaaende Finansaar have Toldafgifterne været dels nedadgaaende, dels stagnerende, men der er nu indtraadt den Vending, som erfaringsmæssig plejer at indfinde sig efter højest et Par Aars Stilstand, idet Toldafgifterne atter vise en Stigning og det en ikke ubetydelig Stigning. Vi staa jo nær ved Finansaarets Udgang, saa en endelig Opførelse snart kan foretages; jeg vil nødig nævne for stort et Tal, men jeg tør antage, at Toldafgifterne i alt Fald ville vise en forøget Indtægt af omtrent 2 Mill. Kr. for det løbende Finansaar i Sammenligning med det forrige. Dernæst er ogsaa Driftsudbyttet af Statsbanerne i en ikke uvæsentlig Fremgang. Ikke blot have Indtægterne været stigende, men Udgifterne have været mindre. Jeg vil heller ikke her gerne nævne bestemte Tal, men det er en ikke ringe Fremgang i Sammenligning med det forrige Finansaar, som det foreliggende Regnskab hidtil har fremvist. Naar hertil kommer, at vi vel tør antage, at der i Aar vil blive vedtaget Forslag om en Forhøjelse af Jernbanetaksterne, og hvis vi fremdeles tør gaa ud fra, at den almindelige Bedring ikke atter taber sig — det hænger jo sammen med hele den økonomiske Tilstand, og ingen kan med Sikkerhed forudsige, hvorledes Udviklingen vil blive — hvis man altsaa tør gaa ud fra, at den indtraadte Vending vil holde sig, er der al Grund til at antage, at disse to store Indtægtskilder, som spille en saa afgørende Rolle i vort Budget, ville vise sig atter at kunne bringe os et mere tilfredsstillende Udbytte, end Tilfældet har været i de nærmest foregaaende 2—3 Aar. Naar det bliver Tilfældet, tør vi ogsaa med nogenlunde Sikkerhed regne paa, at den normale Stigning af Indtægterne atter vil holde Skridt i det mindste med den jævnt tiltagende Stigning i de sædvanlige Udgifter. Men det er klart nok, at saaledes som Forholdene ligge, er Tiden ikke til at stille Krav om en Formindskelse af den almindelige Skattebyrde. Det er derfor ogsaa for mig et Vidnesbyrd om en glædelig Rigtighed i Opfattelsen af den finansielle Stillings Krav, at den Reform af de direkte Skatter, som forhaabentlig vil blive ført til Ende i indeværende Rigsdagssamling, nu almindelig erkendes at maatte indrettes saaledes, at disse Love ikke bringe Statskassen nogen Indtægtsnedgang, men at der i alt Fald omtrentlig bør fremkomme Balance. Jeg

tilføjer imidlertid, at hvis der skulde blive vedtaget Lovforslag, som medføre større varige ny Udgifter for Staten, vil det ganske vist i hvert Fald til den Tid, hvis ikke før, blive nødvendigt at se sig om efter tilsvarende forøgede Indtægter, og det kan da blive nødvendigt at søge ny Skattekilder.

Til at komme ind paa Enkeltheder i det foreliggende Forslag har jeg ikke paa dette Stadium nogen Anledning. Hvis der maatte blive fremsat Spørgsmaal, som særlig henhøre under de af mig bestyrede Ministerier, skal det selvfølgelig være mig kært at besvare dem. Jeg kan hermed indskrænke mig til paa Regeringens Vegne at anbefale det foreliggende Finanslovforslag til Vedtagelse i uforandret Skikkelse ogsaa af dette høje Ting.

Justitsministeren (Alberti): Jeg ønsker at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa et enkelt Punkt paa Finanslovforslaget vedrørende den Del af Budgettet, der bl. a. ogsaa angaar Justitsministeriet, fordi der om dette Punkt under Forhandlingerne om Finanslovforslaget i Fjor gjorde sig noget afvigende Meninger gældende. Jeg sigter dermed til det Forslag til en Anmærkning, der findes paa § 5 4. b., angaaende Gebyret for Meddelelse af Navnebevilling. Jeg havde haabet, at jeg skulde have været i Stand til ved Begyndelsen af denne Rigsdagssamling at forelægge for Rigsdagen et Forslag til en fuldstændig Navneforandringslov. Imidlertid viste det sig, at der var saa mange mere presserende Arbejder, som maatte fremmes, og som gjorde mig det umuligt at blive færdig med de ret betydelige Overvejelser, der maatte gaa forud for Udarbejdelsen af et saadant Lovforslag, og jeg fandt derfor, at det vilde være rigtigt og naturligt paa ny paa det her foreliggende Finanslovforslag at henstille til Rigsdagens Overvejelse at vedtage den her omhandlede Anmærkning. Jeg fandt det rigtigt og naturligt, dels fordi det jo stadig viser sig, at Antallet af dem, der ønske ny Navne, er meget betydeligt, dels fordi der nu ifølge Arbejder, der ere satte i Gang før min Embedstiltrædelse, foreligger et betydeligt og veludarbejdet Værk, som i høj Grad tør formenes at ville bidrage til Afhjælpning af den bestaaende Navnenød. Og endelig fandt jeg det naturligt og rigtigt at forelægge Forslag til denne Anmærkning, fordi Indholdet af denne efter min Tro vil blive en Del af den Navneforandringslov, som i sin Tid, forhaabentlig inden længe, i endelig og fuldfærdig